

amtet, der træffer afgørelse om værgebeskikkelsen. Herudover er der i borteblevneloven fastsat en række bestemmelser om bestyrelsen og brugen af den borteblevnes formue. Den borteblevnes formue skal således bestyres som umyndiges midler, men kan efter tilladelse hertil anvendes til underhold for børn og ægtefælle eller andre, der blev forsørget af den borteblevne.

Myndighedslovens regler i kapitel 7 om værger beskikkede til særligt hverv afløses af reglerne i værgemålslovens kapitel 8 om særlige værgemål. For disse værgebeskikkelser finder en række af bestemmelserne i værgemålsloven tilsvarende anvendelse, jf. værgemålslovens § 50, stk. 2 og 3.

Til nr. 1

Ændringen af § 1 er en følge af ophævelsen af myndighedslovens bestemmelser om umyndiggørelse m.v. og overførslen af reglerne om værgemål til den nye værgemålslov.

For værgemål for borteblevne gælder herefter værgemålslovens regler om særlige værgemål, jf. bestemmelsen i § 50 i forslaget til værgemålsloven.

Til nr. 2

I § 3, stk. 3, i lov om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v. bestemmes, at midler efter lov om borteblevne § 2 og § 25 bestyres i godkendte forvaltningsafdelinger. Som følge af ophævelsen af bestyrelses- og anbringelsesloven er det nødvendigt at overføre denne bestemmelse til loven om borteblevne.

Det foreslås samtidig, at også reglerne i værgemålsloven om anbringelse udtrykkeligt kommer til at gælde for borteblevnes midler, således at investering kun kan ske i sikre aktiver efter de bestemmelser, der fastsættes af justitsministeren herom, jf. værgemålslovens § 40, nr. 3.

Til nr. 3 og nr. 4

Ændringerne er en følge af ophævelsen af bestemmelsen i anbringelses- og bestyrelseslovens § 3, stk. 3. Bestemmelserne om bestyrelse af formuen foreslås indsat i værgemålslovens § 35, hvortil der skal henvises i loven om borteblevne.

Til § 17

Lov om svangerskabsafbrydelse

Til nr. 1

Ifølge den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, i lov om svangerskabsafbrydelse kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, efter anmodning fra en

særligt beskikket værge tillade svangerskabsafbrydelse for en kvinde, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af anden grund er ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet.

Bestemmelsen foreslås ændret, således at beskrivelsen af kvindens psykiske tilstand svarer til terminologien i værgemålsloven § 5, stk. 1, for kriterierne for at iværksætte værgemål efter denne bestemmelse. Afgørende for anvendelsen af § 5, stk. 2, i loven om svangerskabsafbrydelse bliver således, om kvinden er sindssyg, hæmmet psykisk udviklet eller lider af anden form for alvorligt svækket helbred, der medfører, at kvinden er ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet. Endvidere vil bestemmelsen dog som i dag kunne anvendes, såfremt kvindens manglende forståelse skyldes andre grunde.

Som noget nyt foreslås det endvidere, at ikke alene værger, men også kvinden selv får mulighed for at indbringe samrådets afgørelse for ankenævnet. Justitsministeriet går dog ud fra, at det i praksis typisk vil være værger, som påklager afgørelsen, idet kvinden i almindelighed ikke vil være i stand til at forholde sig til det påtænkte indgreb.

Justitsministeriet har overvejet, om værger burde beskikkes efter reglen i værgemålslovens § 5, således at værgemålet omfattede personlige spørgsmål, herunder fremsættelse af anmodning om svangerskabsafbrydelse, men har fundet det mere hensigtsmæssigt at opretholde den gældende ordning, hvorefter der beskikkes en værge, der alene får til opgave at tage stilling til spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse.

Baggrunden herfor er bl.a., at der i tilfælde, hvor kvindens manglende forståelse af indgrebet skyldes andre grunde end de i værgemålslovens § 5, stk. 1, nævnte, ikke er mulighed for at beskikke en værge efter denne bestemmelse. Endvidere vil det ikke i alle tilfælde være hensigtsmæssigt, at et værgemål, der eventuelt allerede er iværksat efter værgemålslovens § 5, bliver udvidet til at omfatte stillingtagen til svangerskabsafbrydelse. Den beskikkede værge kan være udpeget f.eks. med henblik på alene at varetage økonomiske spørgsmål og vil derfor måske ikke have en sådan personlig kontakt til den, der er under værgemål, at det er hensigtsmæssigt, at denne værge også inddrages med hensyn til et så følsomt spørgsmål som svangerskabsafbrydelse.

Det foreslås derfor, at der i disse tilfælde – ligesom i dag – skal beskikkes en særlig værge, der kan fremsætte anmodning om svangerskabsafbrydelse. Er der allerede beskikket en værge for kvinden, kan den pågældende beskikkes til ligeledes at tage stilling til spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse, hvis det findes hensigtsmæssigt. Det er dog hensigten, at der ligesom efter de gældende regler i bekendtgørel-